

TRANSFORMATIE DOOR ALCHEMIE

27 januari 1988

Zo, goedenavond vrienden. We zijn niet alwetend of onfeilbaar, denkt u a.u.b. zelf na. Ons onderwerp: alchemie en transformatie.

Alchemie wordt tegenwoordig over het algemeen beschouwd als een zuiver esoterisch iets. Het is duidelijk dat het dat niet altijd is geweest, en men weet zelfs niet precies waar de naam vandaan komt, althans op aarde; ik kan het u wel uitleggen: de recepturen waren oorspronkelijk hoofdzakelijk Egyptisch en bestonden uit de mogelijkheid om schijnoud te maken, om glas en bepaalde stenen eruit te laten zien als edelstenen, zelfs het vervaardigen van metalen voorwerpen, het smelten van metalen, dat kwam er allemaal zo'n beetje bij.

Degene die die boeken daarover schreef, noemde het El-Khemi. Khem nu, of Khemt, was dus de naam die men daar gaf aan Egypte. Maar dit werd vertaald in het Grieks en toen heette het plotseling El Chimeia. En El Chimeia is dan de vader, als woord, van 'alchemie' en ook van 'chemie'. Het was dus oorspronkelijk een kwestie van chemie. Maar wanneer je denkt dat dat dezelfde is als vandaag aan de dag, heb je het mis. Want de processen die gebruikt werden, zelfs voor het maken van kool, van ogenzwart, die werden begeleid met bezweringen. Er waren allerhande processen bij, het waren geen echte destillaten, die maakten ze toen praktisch niet, maar het ging toch die richting al uit. Het was dus eigenlijk een vorm van magie toegepast op materialen. De Grieken hebben dat ook overgenomen – die heetten toen nog geen alchemisten -, zijn ermee aan het werk gegaan en begonnen met wat men noemt de "materiele traditie". Uit de tijd van Constantijn bijv. hebben we Maria, ook wel Maria de Jodin genoemd, die de moeder is geweest van het proces: koken au bain marie.

Dan zult u zeggen: hoe komen ze eraan? Wel, men zocht naar de mogelijkheid om goud te maken, de elixir vitae, de rode traan of rode leeuw zegt men ook wel, en dergelijke dingen. En daarvoor had men allerhande processen nodig. Wanneer wij nu spreken over transformatie dan doen we dat meestal wel in geestelijke zin, maar we moeten eerst begrijpen waar het vandaan kwam. Men begon met materialen, die werden in een meestal eivormige kruik gegooid, of in een smeltkruik – dat kon ook, die was bijna altijd voor een deel gemaakt uit klei en voor een deel uit beendermeel, als het kon van het kerkhof, dat is magisch sterker – en dat werd dan gesmolten. Maar men ging het verder verhitten en dan verbrandde het bijna. Dus je begon met het smelten, dan zuiveren: wat erop komt eraf halen, dan verder verhitten. Dan krijg je de zogenaamde rotte putrefactie, zegt men dan. Wanneer dat gebeurt is, kun je daar andere stoffen bij gooien, o.a. kwik. Echt kwik werd wel gebruikt, maar er zijn ook andere dingen die men kwik noemde, dat komt weer uit de Aristoteliaanse indeling eigenlijk van elementen. En op die manier kwam je dan aan een product waar je van alles bij kon voegen en dat moest dan weer gedistilleerd worden.

Zo'n distillaat was vaak erg gevaarlijk: bij goudprocessen gebruikte men bijv. goudzouten, maar ook zoutzuur, en met andere bijvoegingen kreeg je dan knalgoud. Geen wonder dat zoveel alchemisten voortijdig ten hemel zijn gevaren. Had je dat gedaan dan kwam je aan een proces waarbij je weer die stof die je overhad – dat was een zwart residu, weer met bijmengingen – verhitte, en dan moest er iets ontstaan wat een groot aantal kleuren vertoonde. Dat noemde men ook wel de pauw. Wanneer de pauw ontstaan was en de hitte werd verder opgevoerd dan ontstond de maan, oftewel het zilverwit. Dan werd het afgekoeld, er kwam weer een bijmenging bij en dan werd het zover verhit dat het goudkleurig was.

En als het goudkleurig was had je de mogelijkheid om het weer te destilleren, dan kreeg je zogenaamde zonneolie, maar je had ook de mogelijkheid verder door te gaan en dan ontstond een poeder, roodachtig van kleur, rode leeuw genoemd, dat, wanneer het samengevoegd werd met het zwarte poeder, dat je in een eerder proces had gebruikt, metalen bijv. kon veranderen in goud en zilver e.d. dingen. Wanneer je nog verder wilde gaan dan kwam je aan de eigenlijke transformatie. Wanneer je nl. de pauw hebt gehad, je hebt de gouden olie, je het de residuen bij elkaar gehaald en je mengt die, dan ga je weer stoken en dan verbrand het weer.

Wat er over blijft is een drabbige bruin kleurige laag, maar als die hitte steeds groter wordt dan begint dat als een soort gist te werken het rijst en wat overblijft dat is een als een schimmel gegroeid, geelkleurig en kneedbaar, bijna wasachtig product. Dat was dan de Steen der Wijzen.

Wanneer we bezig zijn met de innerlijke transformaties, dan moeten we begrijpen dat dit proces eigenlijk, een zuiver chemisch proces oorspronkelijk, de basis is geweest van alle geestelijke processen die men probeert in de moderne alchemie innerlijk ook te beleven. M.a.w. je moet ook beginnen met eerst de ruwe materialen, met het grove smelten, daarna met het distillaat, je moet met de verbranding werken, je moet weer distilleren, je moet steeds alles zuiveren.

Nu hebben de Chinezen ook een vorm van alchemie, die vreemd genoeg al van veel oudere datum esoterisch is. Die werd nl. al ongeveer 1400 jaar voor Christus beoefend, en dat is dan later samen met andere dingen tot een soort alchemie geworden in het Taoïsme. Daar zegt men: ik heb onder in mijn lichaam een krachtreservoir. Dat krachtreservoir moet ik laden; dat kan ik op verschillende manieren doen, daar zijn allerhande spanningen voor mogelijk. Het gaat zelfs, als het de tantrische kant op gaat, met sexuele rituelen – het kan ook met ademhalingen, dat deden de Chinezen dikwijls, die vonden het niet leuk om ritueel zo iets te doen, want dat was voor je plezier – en wanneer het nu sterk genoeg is, dan voel je die kracht in jezelf. Gek is dat niet, want we hebben het laagste chakrum, dat is het chakrum waarmee we de meeste kracht uit de omgeving opnemen wanneer we een lichaam hebben.

Die kracht stuur je dan omhoog, en naar beneden, omhoog en naar beneden en daardoor meng je het met het volgende reservoir, dat ongeveer onder het hart ligt, zeg maar. Doordat beiden zich, met elkaar mengen, zal de hoogste kracht op den duur overheersen, de kwaliteit van de kracht verandert, zij wordt a.h.w. besefskracht. Deze besefskracht wordt dan weer geladen door oefeningen, die in dit geval ook meditatie omvatten, en daarna begin je weer hetzelfde proces. Je probeert het naar het bovenste chakrum a.h.w. te sturen. In de schedel namelijk, iets boven de atlas, bevindt zich ook weer – naar men aanneemt bij de Chinezen -, een groot krachtcentrum en deze kracht is de zielekracht.

Wanneer je nu die kracht steeds maar weer daarheen stuurt, dan ben je dus eigenlijk bezig om spoorlijntje te spelen langs je ruggegraat. Maar die energie vermengt zich en op een gegeven ogenblik is die gehele energie plotseling ziele-kracht geworden. Op dat ogenblik besef je je eenheid met het Al, daar komt het eigenlijk op neer. Ik heb het erg vereenvoudigd, ik heb termen als tsi en tjin en cha buiten beschouwing gelaten.

Wat wij met de esoterische poging tot transformatie doen komt eigenlijk of hetzelfde neer. We hebben in ons een aantal krachten, die krachten nemen we voor een deel uit de omgeving op. Vroeger dacht men dat het een mythe was van de wilde volkeren en van de bijgelovigen, de laatste tijd is men tot de conclusie gekomen dat men inderdaad o.a. door het aanwezig zijn van statische velden, enz. enz., lichtelektrische, noemt men het dan maar, opneemt, en dat daardoor ladingen ontstaan die voor het zenuwstelsel een bepaalde invloed hebben. De tijd van de flatneurootjes is wel voorbij, maar wanneer je blijft bouwen en iedereen zit in de kooi van Faraday, dan blijkt dat inderdaad op de zenuwreacties van de mensen invloed te hebben. Dat is geconstateerd.

Die kracht moeten we eerst opnemen. Er zijn verschillende manieren om dat te doen, maar een ding hebben we in ieder geval nodig en dat is: die kracht moet van buiten a.h.w. naar binnen toe worden gebracht als een verrijking van ons oorspronkelijke krachtveld. De oefeningen nu die in de alchemie daarvoor bestaan, bestaan uit een aantal incantaties en die incantaties vergen vreemd genoeg dat je heel diep ademhaalt. Maar diepe ademhaling – dat weten we weer uit de yogatechniek – kan gebruikt worden om de energie, de levensenergie uit de omgeving a.h.w., in jezelf op te hopen. Dus op die manier ben je bezig en dan komt er een ogenblik dat je denkt: ja, wat moet ik nu doen? Dan moet die kracht verbruikt worden; die kracht kan niet blijven bestaan zoals ze is, ze moet een andere vorm krijgen. In de alchemie doen we dat door haar te verbruiken. Dan blijft er een residu over, zeg maar, een neerslag, een verbrandingsrest, as, hoe je het noemen wilt. In het begin hebben we dan het gevoel: nou uh, voor mij hoeft het niet meer, maar na een tijdje, dan is het weer 'bonjour tristesse', dan denken we: nou, we moeten het toch nog een keer proberen, we gaan weer kracht opladen. En wat gebeurt nu? Er ontstaat een eerste verandering, oftewel de kleine transformatie. Die residuen van die kracht blijken alleen maar een achterblijfsel te zijn van kracht die grotendeels

in het lichaam naar het zenuwstelsel en zelfs naar de hersenen is gegaan. Door die kracht nu weer te activeren, nieuwe kracht erbij, wordt nu een harmonisatie van het geheel, of, zoals de alchemist dan zegt, de perfectie menging bereikt. Die menging moet dan weer tot rust komen, moet a.h.w. ook weer verbruikt worden. Men zegt dan: dat is het rottingsproces. Maar wat overblijft is nu een zenuwstelsel dat a.h.w. gelijkgericht is.

In de volgende fase kun je met de krachten van je gehele zenuwstelsel, plus over het algemeen van je astraal, tot een zodanige eenheid komen dat er enorme krachtgevoelens in je ontstaan. Je gaat op zo'n ogenblik een beetje dromen zou ik zeggen, en je hebt misschien hallucinaties op een gegeven ogenblik. Hindert allemaal niet want je blijft rustig verder gaan met een meditatie en de meeste van die meditaties hebben dan direct of indirect te maken met de tijd. Het gnostisch symbool de oeroepoeros, de slang die zichzelf a.h.w. opeet dus, is daar vaak een symbool van, vooral als die tweekleurig wordt gezien, nl. zwart en goud.

Op deze manier hebben wij nu het geheel van onze kracht eigenlijk zo ver gebracht dat ze de geest bereikt. De geest kan die krachten dan in zich opnemen, en daar is ze in de geest niet zondermeer kunnen bestaan, ontstaat er weer een omzettingsproces. Bij dit omzettingsproces zullen bepaalde delen van de kracht naar het lichaam terugvloeien; we noemen dat een purificatie. Na die purificatie krijg je dan als vanzelf te maken met een eindproduct dat zuiver geestelijk is. Het is niet meer uit te drukken als denkbeeld; het is een emotie. Deze emotie die gaat dan verder en dan komen we terecht bij wat men vroeger de Isis-kracht noemde of de maankracht. De eerste harmonie is namelijk de harmonie met het geheel van de natuur.

En in deze kracht dan moeten wij verder gaan; rusten we: mooi, je kunt er iets sterker, je kunt er iets gezonder van worden zelfs, maar verder gaat het niet. Maar gaan we verder, dan komen we terecht aan de zonnekracht en deze zonnekracht is dan voor onszelf het gevoel alsof we een ogenblik in een soort gouden nevel rondlopen. Eruit komt dan een soort, ja, licht kun je niet eens meer zeggen, iets spreekt tot je maar je kunt het niet verstaan, het is er alleen maar, en het geeft je een enorm gevoel van verbondenheid en een enorm gevoel van bevrijd zijn.

De meeste mensen laten het daarbij, maar ga je nu nog verder en ga je ook hier weer kracht aan toevoegen, intens concentreren, dan ontstaat er een ogenblik dat we werkelijk verbonden zijn met de kosmos en dat, zowel de verbinding met de natuur als met de oerkracht a.h.w., gelijktijdig beleefd wordt. Wanneer dat beleefd wordt, spreken we van de Steen der Wijzen, want daarin zit een kennis die we toch, al is het stukje bij beetje, terug kunnen brengen. Men zegt: iemand die het zo ver heeft gebracht, die kan, als hij wil, eeuwig leven. Hij is meester van leven en dood, hij kan zijn lichaam verjongen en vernieuwen als hij dat wil. Hij kan ook gewoon dood gaan, als hij daar meer zin in heeft – in de moderne wereld heel waarschijnlijk – je bent dan meester, zegt men ook, van de krachten der natuur. Kijk, je bent niet alleen maar verbonden met de luchtgeesten, je bent zelf de geest van de lucht geworden in zekere zin, en al wat zich in dat harmonisch geheel beweegt, kun je daarom een taak opdragen. Je bent magiër geworden a.h.w.

Zo kun je alle krachten van de natuur beheersen en sommigen beweren dat als je deze Steen der Wijzen hebt, dat je zelfs de krachten van de zon kunt bepalen. Of het allemaal waar is? Tja, ik heb het zelf nooit zo ver gebracht en ik heb niemand gesproken die de zon ooit een bevel heeft gegeven. Ik neem aan dat iemand die zo ver is de zon geen bevel meer wil geven, omdat hij grotere en hogere dingen kent.

Hier heb ik dus als eerste gedeelte geprobeerd om het begrip alchemie, en transformatie als deel ervan, een beetje gestalte te geven. Vindt u dat het geslaagd is of moet ik er iets bijvoegen?

❖ *Is transformatie ook niet een vorm van metamorfose? Je verandert eigenlijk ook van de ene kwaliteit naar een andere kwaliteit in jezelf.*

De transformatie betekent dat het geheel dat je bent functioneert op een hoger niveau. De metamorfose betekent dat datgene wat er is, verandert wordt en zo nieuwe hoedanigheden verwerft. Tussen beiden is een groot verschil. Men zegt ook van bepaalde mensen dat ze een enorm leven hebben. De bekendste legende is le Comte de Saint Germain, die overigens voor die tijd ook geleefd heeft en die in zijn latere leven o.m. nog een naar voren is gekomen als meneer Jabrinski, een pools ingenieur, die overigens ook aan alchemie deed. Wanneer je hoort

hoe die mensen werken, dan blijkt: ze zijn meester van zichzelf. Het is dat meesterschap dat vooral telt. Ze veranderen niet, maar hun mogelijkheden veranderen en hun beheersing over zichzelf, en tot op zekere hoogte van hun omgeving. Ze kunnen hun omgeving veranderen en wanneer dan nu tijdelijk is, dan noemen we dat een tijdelijke metamorfose, wanneer het een blijvende verandering is dan noemen we het een transformatie. U ziet: het is allemaal een beetje ingewikkeld, met al die termen, maar eigenlijk is het doodeenvoudig. Niet om te doen, maar om het te begrijpen.

Nu heb ik u verteld hoe dat langzaam maar zeker allemaal is opgebouwd en dan denk je bij jezelf: ja, uh, maar dat is dan toch de laatste tijd? Je kun het allemaal zo'n beetje uitrekenen: bijv. het chemisch huwelijk is uitgekomen in 1600-zoveel, toen kwamen ook ineens de Rozenkruisers naar voren. Dan zeggen ze: ja, daar is dus eigenlijk die beweging van dat geestelijk, dat filosofisch-alchemistisch werken ontstaan? Dat is helemaal niet waar. De vormen die het heeft gehad, zijn natuurlijk anders geweest. Maar we kunnen heel ver teruggaan in de geschiedenis van de mensen en wanneer je gaat tot aan de grens van de bekende geschiedenis, wat ontdek je dan? Totem en taboe.

Wat is een totem? Een totem is een reeks krachtfiguren, reeks voorstellingen; bij de indianen op elkaar gestapeld, bij anderen soms als afzonderlijke beelden in een rij of tegen een verhoging opgesteld. Dan denken de mensen: dat was een soort God. Nee, dat was geen God. Dat was gewoon een krachtcentrum. Er zijn zelfs op het ogenblik nog in Australië bepaalde stammen, die een dergelijke gewoonte hebben. Die stellen meestal alleen maar een paal op, met een paar strepen erin gesneden enz., wanneer de stam ergens langer blijft, en dat is dan het centrum van de kracht van de stam. Ze wisten dus al van die levenskracht in een heel ver verleden.

Het taboe heeft ermee te maken, dat er bepaalde gebieden zijn waar de krachten anders zijn dan die van ons. En die zouden ons een kunnen overrompelen, of besmetten misschien. Het taboe is dus niet geschapen of plaatsen af te zonderen, of bepaalde figuren tijdelijk uit te stoten a.h.w., uit de stam. Het gaat er doodgewoon om: dat zijn dingen die passen niet bij wat wij zijn. Wanneer je hoort hoe sjamanen, in een ver verleden al, zichzelf bezighielden met dansen, het inademen van bepaalde stoffen, tromgeroffel en eigenlijk zichzelf in een roes, in een trance brachten, dan denken we alleen maar aan medicijnmannen, maar vergeten daarbij één ding: er waren sjamanen bij – ik zeg niet allemaal, er waren een hoop oplichters bij, maar die vind je overal; er zijn tegenwoordig een hoop priesters die het christendom prediken zonder erin te geloven, dat zul je overal wel zien – maar deze mensen waren bezig om de kracht van de stam in zich op te nemen, inclusief het probleem van de stam. Daardoor waren ze in staat dat te transformeren naar een hoger niveau van besef. Uit dat niveau van besef was een overzicht mogelijk, daardoor was de oplossing te geven.

Wanneer je nagaat hoe dat altijd is geweest, dan blijkt dat de roes, die heel veel mensen alleen beschouwen als iets nadeligs, eigenlijk in de hele historie van de mensen een grote rol heeft gespeeld. Want de roes maakt de mens ergens vrij, hij is de gevangene van zijn maatschappij en heeft dat nodig, maar het is eigenlijk het proces dat wat we dan calcinatie noemen, het is een soort verteren, een soort – ja, hoe moet ik dat zeggen – vaste vorm krijgen, die we eigenlijk niet meer kunnen veranderen. We hebben allemaal bepaalde opvattingen, bepaalde denkbeelden. Die zijn voor ons en onze wereld waarschijnlijk goed en bruikbaar. Maar gelijktijdig maken ze het ons onmogelijk de werkelijke kracht die in ons woont op de juiste manier te gebruiken, of de uitwerkingen van die kracht op de juiste wijze te interpreteren. Dan is de roes in vele gevallen een middel om die remmingen tijdelijk weg te laten vallen.

Wanneer je die roes dan bovendien door een ritueel omgeeft, dan schep je gelijktijdig een bescherming tegen de maatschappij. Het gevolg is dat je dan kunt komen tot het aflezen van zaken. Neem nou alle bekende orakels uit het verleden. Bijna al die orakels hadden ergens een figuur die bepalend was. En die figuur, heel vaak een vrouw, die bevond zich op het ogenblik dat het orakel in werking was in een zodanige toestand, dat ze in feite verdoofd werd door allerhande geurstoffen, in andere gevallen door vulkanische gassen. Dan kon zij dingen aanvaarden, beleven en zien en die bracht ze naar buiten. Maar omdat de taal die je dan spreekt niet altijd direct verstaanbaar is. – U heeft waarschijnlijk nog nooit een werkelijk dronken man gehoord die een speciaal soort whisky bestelt, nou als je dat hoort dan krijg je het idee dat het een heel andere taal is -. Daarom hebben ze dus vertalers nodig, en de

meeste van deze mediums – noemen we ze maar – die werken dus om het om te zetten, met priesters naast zich die dat vertaalden, en meestal ook nog afbogen zodat ze dachten: het is voor ons de beste methode om een goede beloning te krijgen en toch gelijk te hebben. Wat wij doen wanneer we bezig zijn met die diepe ademhaling is niet alleen maar kracht in ons opnemen, gelijktijdig veroorzaken we bij onszelf een lichte zuurstofroes, m.a.w. onze remmingen vallen voor een groot gedeelte weg. Dat hoeft in ons gedrag verder niet tot uiting te komen, maar in ons innerlijk leven, zowel in ons denken als in ons voelen openbaart zich dat.

Daardoor wordt het inderdaad veel eenvoudiger om de kracht die in ons is op een andere manier te gebruiken. We staan niet meer te kijken van: kan het wel? Het is eenvoudig zo. U moet goed onthouden dat ook wanneer u werkt met deze filosofische of esoterische alchemie, dat u steeds weer in een toestand van onwerkelijkheid komt te verkeren. Niet omdat u dan dwaas of gek wordt, maar doodgewoon omdat uw besef af gaat wijken van het normbesef van uw wereld en daarbij uzelf emoties en gevoelens doet ontstaan die u normalerwijze niet zou kunnen verklaren en waarvoor u waarschijnlijk weg zou vluchten. Degenen die zeggen: ach, het is eenvoudig als je het recept maar kent, wil ik erop wijzen dat er mensen zijn, die hun hele leven bezig zijn geweest om een bepaalde oplossing te vinden. Denk eens aan die Nicolaas Flamel(?) bijv., een Franse alchemist in latere tijd. Niet zijn eigen naam tussen twee haakjes, het was eigenlijk een Italiaan, maar in ieder geval: deze man heeft 30 jaar lang gezocht naar het geheim van de Steen der Wijzen. Hij heeft er kapitalen voor weggegooid.

Het duurt vaak heel erg lang voor je de eerste processen voldoende beheerst om de volgende stap te nemen, zelfs wanneer je de receptuur voor je hebt, want er zijn zoveel dingen die een rol spelen. In de – zeg maar - de chemische alchemie daar staat ook zeer duidelijk te lezen dat je precies moet kijken wat voor water je gebruikt, dat je moet zorgen dat al je grondstoffen precies zuiver en rein zijn, je moet letten op bepaalde verkleuringen. Als een bepaalde verkleuring ontstaat terwijl we een oplossing hebben waarin kwik en zwavel verwerkt zijn bijv. er komt een groene verkleuring dan moet het experiment gestaakt worden want dan zijn de materialen onzuiver. Ik noem nou maar wat. We moeten dus heel goed begrijpen: het is niet alleen maar een kwestie van we doen het even, ook wanneer we het recept hebben dan moeten we zoeken naar datgene wat voor ons de sleutel is.

Die sleutel, ja, die kan overal liggen. Hij kan liggen in een absolute wereldverwerping, hij kan ook liggen in – zeg maar - tantrische gebruiken, die toch wel zeer lichamelijk zijn. De sleutel moet je zelf vinden, maar één ding is zeker, wie een sleutel gebruikt, mag niet bij die sleutel betrokken zijn. Dus onverschillig of u sexuele riten, dans, beweging, meditatie of wat anders gebruikt, u moet als het ware ernaast staan, u hebt er in feite geen deel aan. Dan pas ontstaat de zuiverheid van het proces en dan kan het pas aan zijn doel beantwoorden. Wanneer u dans en u gaat de vreugde voelen van het ritmisch bewegen, dan werkt het niet; maar op het ogenblik dat de dans een automatisme wordt, dan brengt het werkingen teweeg en gelijktijdig besef je die werking en je kunt ze richten.

In de alchemie en ik zou wel zeggen van de vroegste tijd af eigenlijk, en dat gaat dus tot ver voor de twee kronen in Egypte, is het altijd weer zo dat je meester bent omdat je beheerst, maar ook jezelf. En denk niet dat dat alleen maar is wanneer we met magische dingen bezig zijn. Wanneer je bepaalde smeden ziet – primitieve smeden, die zijn er nog wel, bijv. in de Hoggar, het gebergte – dan zijn ze bezig – “maar het is een magisch gebruik”, zeggen ze dan - , dan moet u eens opletten: de man die bezig is om het ijzer te bewerken of die bezig is om te zorgen dat de kiln – want het wordt in een soort klei, kiln, wordt het dan gesmolten, het metaal, eventueel -, dat dat allemaal in orde is. Maar die blijft gelijktijdig iets mompelen. Dan denk je: nou ja, die man die zingt voor zich heen. Neen, die is druk bezig, want met dat gedoe, met dat mompelen, mompelen, mompelen, houdt hij een ritme. Dat ritme is belangrijk, ook voor die jongen die bezig is – u weet het – met die twee opgeblazen huiden, die twee huiden dus die dichtgemaakt zijn. Dan zit hij, of hij staat erop te trappen, op de blaasbalg, en hij moet dat precies doen in het ritme van zijn baas, want dat ritme bepaalt het juiste verloop van het proces, anders krijg je geen goed ijzer, krijg je geen mooi zilver. Krankzinnig! Nou, in de praktijk blijkt het op te gaan.

Zo moet u het ook zien bij de alchemie. Het gaat erom om precies de juiste ritme te vinden, het is niet alleen: ik heb die kracht in mijzelf opgewekt en ik stuur ze naar boven, maar ik

moet ook weten: wanneer ze boven is, moet er een ogenblik rust zijn, maar dan moet ik ze ook weer naar beneden laten gaan. Dat moet een ritme zijn; een ritme waar je eigenlijk niets mee te maken hebt, dat automatisch wordt. Want alleen daardoor kan de vermenging van krachten ontstaan, en dan komt er een ogenblik dat je ontdekt: he, de kracht is hier even groot als daar. Op dat ogenblik, en niet eerder, kun je verder gaan en kun je zeggen: de kracht zit dus hier, die kracht stuur ik verder. Zo simpel gaat het eigenlijk. En zo moeilijk is het.

Er zijn mensen die denken: ach, al die incantaties die erbij horen, toch ook allemaal onzin; er is iemand bezig met een chemische proef en dat staat hij daar een heel verhaal bij te houden, haalt hij Michaël erbij en God weet wie nog meer, waar is het voor nodig? Maar de incantatie in zichzelf heeft ook een invloed. Laat me een ander ding nemen, dat maakt het misschien duidelijker: bij bepaalde gevechtssporten worden de leerlingen getraind om op het ogenblik van hun beweging ook een kreet te slaken en die kreet moet werkelijk een beetje rauw zijn en hard. Dan zult u zeggen: ja, dat is om die kracht door te laten. Nee, wanneer de klank namelijk juist gebruikt wordt, en dat kun je in bepaalde Japanse sporten vooral aantreffen, dan is het namelijk mogelijk om een zenuwshock te veroorzaken bij de tegenstander. Die reageert dan iets trager, vandaar. Nou, op dezelfde manier gebruik je een incantatie. Je gebruikt de incantatie om jezelf en je omgeving als het ware te beïnvloeden. Je kunt met klank tijdelijk verdoven of verlammen, maar je kunt ook met klank stimuleren. Een juiste incantatie zal altijd een klankincantatie zijn, het gaat niet om de namen alleen. Eigenlijk helemaal niet. Het gaat juist om de combinatie van woord en van klank. En dat moet u goed onthouden.

Wanneer u bezig bent met deze esoterische alchemie dan komt er een ogenblik dat je de behoefte hebt a.h.w. iets in jezelf uit te drukken. Als het nou even gaat, probeer het om het te verklanken, dus geef het geluid. Er is een heel oud gezegde, dat stamt uit 500 na Christus, toen was er een wijsgeer en die zei: vele mensen bidden in stilte tot God, daarom hoort God ze niet. Dat is natuurlijk onzin. Wanneer je zegt: God is overal tegenwoordig kan Hij die gedachten ook horen. Nee, het gaat hierom: de klank van wat ik zeg, schept voor mij een verandering van toestand en in de verandering van toestand ben ik meer aanspreekbaar voor waarden die hoger liggen.

Dus: wanneer u bezig bent en u wilt op een of andere manier: Mighty God, you Creator of the sun, you are the moon, you are earth, you are life, be with us in this moment, grant us thy presence, grant us thy power, so that we may see your greatness and light....nou ja, een engelse.

Ja in Nederland doen ze er niet zoveel aan; en als ze in Nederland beginnen worden het traag gezongen psalmen en daar heb je meestal niets aan voor die dingen. Dus wat ik u liet horen, dat is: he er verandert iets, het heeft een sfeertje. Degenen die op een steravond zijn geweest weten dat ook wel. Een incantatie kan eigenlijk zinloos zijn: een paar klanken en dan een hele tijd stilte en dan weer wat, maar toch schept het iets, het creëert iets. Wanneer wij bezig zijn met die innerlijke alchemie, dan is het niet alleen maar onze ademhaling, het juiste ritme van de kracht, maar het is ook op een gegeven ogenblik het uitdrukken ervan. Wanneer we mediteren en het is goed, dan speelt het zich in ons af, het is een kosmische verbondenheid. Maar wanneer het terugkeert dan wordt het soms maar een enkel woord, bijv. I i c h t, maar laten we dat woord dan gebruiken, omdat het de aanpassing betekent van ons wezen, en daardoor de vergroting van onze mogelijkheid om er bewust deel aan te hebben.

En daarmee heb ik dan zo ongeveer alles gezegd wat ik zeggen wilde. Ik heb u een overzicht gegeven van alchemie, althans delen ervan. Ik heb u iets verteld over de geestelijke alchemie, en ik heb u duidelijk gemaakt dat het voor u mogelijk is die processen te gebruiken, maar ook dat het geen processen zijn die je in een maand kunt beheersen.

Daar wil ik het voorlopig bij laten, maar na de pauze kunt u met vragen op dit terrein bij mij terecht. Ik zal weer aanwezig zijn en ik zal proberen u zo duidelijk en helder mogelijk te antwoorden. Maar tot op dat ogenblik dank ik u alvast voor de mij gegeven aandacht.

VRAGEN

Zo vrienden, nu gaan we kijken wat u aan alchemistische vraagstukken weet op te werpen.

- ❖ *De Indiase yogatechniek, vooral die van Paramahansa Yogananda, de Krya-Yoga, kent het meditatief langs alle chakra's gaan, telkens van onder af, er een bij weer terug, de 3^e erbij,*

enz.. Dit in trappen van inwijding. Is dat alles verwant aan deze door u besproken alchemie?

Er is een zekere verwantschap; dat staat wel vast. Lang voordat er sprake was van yoga, bestonden dergelijke technieken namelijk al, en het is duidelijk dat die technieken volgens tantrische, yoga, bepaalde boedhistische methoden, zelfs via de Zen-methode eigenlijk zijn aangepast aan nieuwe systemen. Wanneer men van chakrum naar chakrum gaat, doet met eigenlijk iets wat heel dicht ligt bij de Chinese alchemie, de esoterische Chinese alchemie dan, waarbij men van het ene krachtreservoir naar het andere gaat. Alleen: de Chinezen kennen maar drie trappen. Het door u genoemde systeem kent er zeven. C'est la difference.

❖ *Kunt u ons nog iets duidelijker die taoïstische praktijk van het transformeren van levenskracht (chi) via 1e, 4e en 6e-7e chakra uitleggen? Is dit een soort kundalini?*

Dit heeft met kundalini te maken, maar het wekken van kundalini hoort weer meer bij de tantrische technieken, ofschoon in feite hetzelfde bereikt wordt, omdat de energiestroom langs de ruggegraat loopt. Kundalinvuur is eveneens diezelfde kracht die langs het ruggegraat loopt door het lichaam en die daarbij dus de verschillende chakra's met elkaar verbindt. Maar de grote moeilijkheid is deze: bij het kundalini hebben we te maken met het vuur dat we a.h.w. in ons voelen en laten klimmen; wanneer we echter met de chi-kracht werken dan zijn we juist weer bezig om er een bepaald doel mee te bereiken, d.w.z. wij beperken a.h.w. de werking van het kundalini en maken in plaats van een voortdurend stijgende beweging er een pendelbeweging van. Er zijn dus verschillen maar er is een grote overeenkomst, maar dat is bij al die technieken, omdat er bepaalde waarheden zijn, ook magische en esoterische, die weliswaar op het ogenblik niet officieel als zodanig erkend worden, maar die eigenlijk vanaf de Atlantische beschaving en waarschijnlijk ook uit de tijd van de Hyperboreëen al, bij de mensen bestaan hebben en die gebruikt zijn. Langzaam maar zeker zijn die allemaal omgewerkt tot systemen die passen in een bepaalde wereldbeschouwing. Oorspronkelijk ging het niet om de wereldbeschouwing, maar ging het gewoon om de bereiking. Nu echter heeft men het allemaal mooi geformuleerd, men heeft het met allerhande redenen omkleed en heel vaak ook met waanredenen en gebruikt nu diezelfde technieken alleen volgens methodieken die passen bij een systeem van denken dat men aanvaardt.

❖ *Welke levensbanen zijn erbij betrokken? En met welke kleur of vanuit welke afstemming doe je dat?*

Ja, nou moet u wel even zeggen waar ze bij betrokken moeten zijn. Als u bedoelt – wat ik aanneem – het pendelen van de kracht, deze heeft geen kleur. Ze is a.h.w. doorzichtig, ze heeft geen eigen systeem en ze verkrijgt pas kleur wanneer de hoogste krachtsbron bereikt wordt; op dat ogenblik zal de energie dus inderdaad een aantal kleuren uitstralen en war meer is: die uitstraling wordt dan ook ronde de persoon meestal zichtbaar, omdat een overlading van de aura ontstaat. In dergelijke gevallen spreken we over puper-blauw als veel voorkomend, daarnaast zilver, eveneens veel voorkomend; maar bij ieder die werkelijk bereikt heeft is de kleur praktisch goud.

❖ *Hoe kun je ooit voor jezelf ontdekken dat je die transformatie juist doormaakt (zonder in een psychose te verdwalen)?*

Wanneer je in staat bent om een verandering innerlijk op te voeren, zonder je daarna ermee bezig te houden en toch de herinnering eraan zodanig kunt bewaren dat het proces herhaalbaar is, dan weet je dat je op de goede weg bent. Op het ogenblik echter dat je na de poging, en eventueel een beleving, voortdurend met die beleving bezig bent, toon je aan dat er een onbeheerbaarheid is en moet je met de oefening niet verder gaan. Dan bestaat, als je verder gaat, inderdaad de mogelijkheid dat er een psychose ontstaat.

❖ *Kunt u nog duidelijker vertellen hoe de transformatie van kracht of sfeer via de chakra mogelijk is; bijv. opnemen via lager chakra en getransformeerd weergeven via hoger chakra?*

Ja, dat is eigenlijk niet uit te drukken. Het eenvoudigste is het misschien als ik het zo zeg; wanneer ik water oppomp naar een bepaalde hoogte, dan heeft het door die hoogte een niveauverschil met de platte grond gekregen en heeft daarmee dus een bepaalde doorslagkracht gekregen. Hoe hoger is het oppomp, hoe groter de druk wordt die gelijkvloers kan worden uitgegeven. Zou ik het op een hoger punt doen dat zal de druk minder zijn en dan zal dus het spreidingseffect anders zijn. Wanneer ik een kracht opneem in het laagste chakra en ik breng het omhoog – ofschoon ik hierbij op wil merken dat dit met de alchemie verder

niet te maken heeft, als we gaan spreken over specifieke chakrums – maar zeg dat ik het tot het middenrif-chakrum weet op te voeren, dan heb ik hier te maken met levenskracht, die echter bepaalde sympatische waarden bevat. Het resultaat is dat ik uitwisselingsmogelijkheden heb en dat ik daardoor genezende krachten a.h.w. opneem en uitstraal. Zou ik het op kunnen voeren tot het borst- of keelkop-chakra, dan zal blijken dat ik dus een ander communicatieniveau heb bereikt. Het is dezelfde energie maar doordat zij zich op een ander niveau bevindt heeft ze in wezen een andere hoofdtrilling gekregen en die hoofdtrilling betekent weer een andere afstemming op de kosmische krachten in de omgeving waardoor andere reacties mogelijk worden. Nou ik heb het zo eenvoudig mogelijk gezegd, maar ik ben bang dat het nog onbegrijpelijk blijkt. Is dat zo, dan kunt u het mij mededelen en dan zal ik het met leedwezen constateren.

❖ *Ja, toch wel een beetje. Opent het dan ook de mogelijkheden van de chakra's?*

Die horen niet bij het onderwerp op zich hé. Maar wat wilde u erover zeggen?

❖ *Nou, wanneer die levenskracht zo opgevoerd wordt, dan komen er een aantal mogelijkheden naar voren die mijns inziens gelijk staan aan het openen van een aantal chakrabladen.*

Nee, dat is niet helemaal juist. De opening van een chakrumblad ontstaat wanneer er een permanente harmonie in het ik is ontstaan ten aanzien van de bladeren die zich openen. Die kun je dan zelfs met klanken weergeven, want er zijn trillingsgetallen in feite aan verbonden en daarom bestaat er klankweergaven voor : ach, oh, he, enz.. Dus je kunt niet zeggen: wanneer ik die kracht heen en weer doe gaan, dan open ik iets in het chakrum, alleen: ik breng een grotere lading tot stand waardoor datgene wat krachtens mijn innerlijke harmonie en besef geopend is, nu plotseling actief kan worden en niet alleen maar een passieve bereiking betekent.

❖ *Vaak wordt die lading ook van bovenaf verondersteld te komen, dus van een hoger chakrum naar omlaag. Of is dit weer een andere?*

Nee, dat heeft hier niets mee te maken. Kijk, er bestaat een bepaalde regel en dat is wanneer ik in mijn hoogste bewustzijn ontdek dat ik energieën van node heb, dan kan ik die zelfs via het kruin- of top-chakrum eenvoudig aantrekken. Ik kan ze ten dele aantrekken door het voorhoofd-chakrum, niet door de lage chakra, maar wanneer ik die kracht zo aantrek en opneem, is ze van een hoger niveau en ik zal ze dus in mijn aura moeten omvormen. Daarna kan ze worden toegevoegd aan de lagere chakrums en daarbij zelfs eventuele levensenergie en andere zaken gaan gelijken en daardoor in plaats daarvan bruikbaar worden.

❖ *Hoe moet ik me dit voorstellen: niet betrokken zijn bij een emotioneel opgewekte werking om zo een kracht te gebruiken?*

Ja, de emotie, wanneer je daar niet mentaal deel aan hebt, is in feite alleen maar een verandering van interne secreties in het lichaam en het daardoor ontstaan van spanningen binnen dit lichaam. Het afstand nemen betekent dus dat je geestelijk geen deel neemt aan het lichamelijke gebeuren, maar het a.h.w. beschouwt en je gelijktijdig voortdurend van het doen ervan bewust blijft.

❖ *Hoe moet ik de vermenging van levenskracht en geestkracht voorstellen? Is het deze vermenging waardoor eenheid met de natuur ontstaat?*

Wanneer het gaat over de eenheid met de natuur, dan zou je kunnen zeggen dat het hoofdzakelijk het mentaal vlak is, inclusief alle psychische factoren die ook nog tot het lichaam behoren, dat op de eerste plaats hierbij betrokken is. Het is dus a.h.w. een openstaan voor zaken waar je normalerwijze door je ik-besef van bent afgesloten. De geestelijke gracht die erbij betrokken is, kan vanuit de geest wel komen wanneer de geest deel heeft aan dit op zich materieel plaatsvindende bewustzijnsproces. Vanaf dat ogenblik ontstaat door de vermenging een soort osmose, een gelijkheid van geestelijke intentie en kracht en stoffelijke intentie en kracht. Het is deze gelijkheid die dan weer als energie a.h.w. kenbaar wordt. Ik zou zeggen het is eigenlijk precies hetzelfde wanneer je een bepaalde stof hebt, ijzer bijv., dan blijkt dat er vier of vijf soorten zijn van ijzermolecuul - en atomen eveneens - zelfs bij waterstof komt het voor - ofschoon niet zo vaak - waarbij alleen door de rotatie van de kleinste deeltjes of een klein verschil in kernsamenstelling plus omloop van elektronen in feite een kleine wijziging in het oorspronkelijk atoomgewicht ontstaat, maar gelijktijdig daardoor een andere kwaliteit naar buiten toe ontstaat. Maar wanneer u gewoon ijzer smelt, dan zitten die delen erin. En zo is het bij u wanneer u uw krachten mengt. Dan blijven die stoffelijke krachten wel stoffelijke

krachten, maar je kunt nu ook beschikken over de kwaliteiten die geestelijk bestaan, terwijl het geheel van die energie toch als eenheid naar buiten kan treden. Ik hoop dat het voldoende is?

❖ *Is die menging noodzakelijk om juist die eenheid met de natuur e.d. te bereiken?*

Alchemistisch beschouwd niet. Het is een trap, een trede a.h.w. op de trap van de volledige bereiking. Maar die harmonie met de natuur is dus in wezen een bereiking van eenheid en daardoor wederkerigheid en wederkerige beïnvloeding met alle krachten in de natuur. Dit is een normale fase op de weg naar een harmonie waarbij je met het universum, en eigenlijk meer dan dat, in harmonie bent. Dit laatste is dan veel minder eenvoudig uitdrukbaar of in gevoelens weer te geven, maar het bestaat wel degelijk en het heeft een enorme invloed op de persoonlijkheid. Alleen: hier ontstaat het geheim van de onomschrijfbaarheid.

❖ *Hoe vindt transformatie van de natuurharmonie naar de gouden stilte plaats?*

Wanneer je in harmonie bent met de natuur, dan heb je het gevoel van een enorme verbondenheid met alle dingen. Zolang je in die verbondenheid de neiging hebt om te wijzigen, dus veranderingen aan te brengen, kun je niet verder gaan. Maar op het ogenblik dat je beseft dat dit gehele een-zijn in feite niets anders betekent dan dat een klein deel van de werkelijkheid kenbaar wordt, dan ontstaat in jezelf een stuwing van je energie naar dat hogere toe. Misschien mag ik het heel eenvoudig vergelijken weer: u roept een heilige aan; nu komt die heilige; dan kunt u tegen die heilige zeggen: doe wat voor me: 'natuurharmonie'. Maar u kunt ook tegen die heilige zeggen: help me om God te bereiken, dan valt dus de wijziging buiten je weg, maar daarvoor ontstaat een innerlijk proces. Dat innerlijk proces is dan een verandering, een werkelijke verandering van je eigen vermogen tot kennis nemen zeg maar. Of moet ik zeggen: tot eenheid gevoelen; dat is eigenlijk juister. Op het ogenblik dat je deze verandering – en die is langzaam – ondergaat, krijg je het gevoel dat de natuur eigenlijk alleen maar een heel klein zandkorreltje is op een enorm strand. En dan, op een gegeven ogenblik, zou je naar het strand willen kijken en ontdek je dat er alleen maar een leegte is die leeft; dan heb je het gouden licht bereikt.

❖ *Welke motivatie is er nog om de gouden stilte te transformeren tot kosmische eenheid,? Het is toch opgelost?*

Het ik is niet opgelost, het is zich bewust van een eenheid. Zodra we zeggen: het is zich bewust, het beleeft een eenheid, houdt dit in dat het zelf bestaat. Wanneer het echter beseft dat er meer is, dan kan het dus zeggen: ja, maar ik ben onbelangrijk, dat meer is belangrijk, en dan ontstaat de laatste transformatie die dan uiteindelijk het opgaan in de universele kracht ten gevolge heeft, waaruit je wel terug kunt keren, maar waarbij je altijd een deel blijft van die universele kracht.

❖ *Is het vinden of creëren van de Steen der Wijzen een analoog proces aan het vinden van de responderende godsbeeld (zoals in de Egyptische magie bijv.)*

Nee, nee, er zijn wel kleine verschillen. Als u het in Egypte zoekt: in Egypte had elke stad een eigen God; daarboven was een zonnegod. Die zonnegod had vele gedaanten en nu zou men dat zeggen: op het ogenblik dat ik een ben met Horus, wiek ik uit in de oneindigheid en besta ikzelf niet meer. Dan ken je geen goden meer maar dan ervaar je a.h.w. het Goddelijke Zijn. Hetzelfde bestond in Babylon, alleen heet het daar dan dat je eenheid zocht, eerst met Bel, maar via Bel met Nardoek, dat was dan de grote bereiking. Nardoek was dan weer een deel van een evenwicht, er kwam weer een vrouwelijke godin te pas, erg ingewikkeld. Het zijn dus dingen waarvan je kunt zeggen, het is eigenlijk een proces dat elke mens probeert te verbeelden, en waarbij je altijd moet beseffen dat de beelden ten hoogste onvolkomen gelijkenissen kunnen zijn. Dan kom je een stap verder.

❖ *Kun je krachten transformeren via symbool werkingen en zo ja hoe?*

Wat is een symbool anders dan een stenogram van een hoeveelheid geestelijke kennis, of zelfs van een emotionele toestand? Het symbool kan mij dus helpen om die toestand in mijzelf te beseffen of te bereiken. In zoverre bestaat de mogelijkheid om krachten die in mij bestaan, of die buiten mij bestaan en die ik in me opneem, te transformeren naar het niveau dat door het symbool a.h.w. wordt opgeroepen. Maar het symbool op zichzelf kan niet dienen om kracht op te wekken; zeker niet in de alchemistische zienswijze. In de magische zienswijze bestaan er wel mogelijkheden voor, maar dat kan dan weer alleen omdat je aanneemt dat alle dingen

bezield zijn en dat je door de bezieldheid van iets buiten je op te voeren, de werking van die bezieldheid op jezelf eveneens vergroot.

❖ *Is de alchemistische zienswijze niet een verlengstuk, of een tak, van de magie, van de magische zienswijze?*

Ik denk heel diep na, omdat beiden van dezelfde beginselen zijn uitgegaan. Maar laat ik het zo zeggen: De mens en de mensaap hebben een gezamenlijke voorvader gehad. Maar moeten we daarom nu aannemen dat mensen dus de aapachtige overheersend bezitten? De alchemie is een bepaalde weg, waarbij de oorspronkelijke magische praktijk wordt omgezet in iets anders; er is wel dezelfde basis. Wanneer u zich realiseert dat ik een vergelijking heb gemaakt in mijn inleiding, o.a. met het tantrisme, terwijl het de meesten van u toch bekend zou moeten zijn dat de tantrische richting zeer vele vormen van magie kent, zelfs de linkerhand en de rechterhand – die komt trouwens ook in bepaalde tantrische rituelen tot uiting – dan kan ik nog niet zeggen: het tantrische is identiek met, ik kan wel zeggen vergelijkbaar mét. We kunnen zeggen: magie is in vele opzichten vergelijkbaar met bepaalde delen van de alchemistische benadering. En de alchemistische benadering bezit bepaalde aspecten die eveneens in de magie terug te vinden zijn; toch zijn ze verschillend.

❖ *Is de stoffelijkheid werkelijk te transformeren zoals bijv. in de Rozenkruisersleer wordt verteld?*

Het ligt eraan waar u die stoffelijkheid heen wilt transformeren. Ik denk dat als u probeert de stoffelijkheid van een mens tot engel te verheffen, u uiteindelijk voor aap zult staan. Want wij kunnen wel onze innerlijke krachten veranderen, we kunnen door de innerlijke krachten een heerschappij verwerven over de materie en we kunnen die materie aan onze wensen – ten dele, nooit volledig – ten dele aanpassen; in zoverre kun je zeggen: ja, dat is wel mogelijk. Je kunt verder in jezelf iets beseffen en, om bij de Rozenkruisersdenkwijze terecht te komen, je kunt de kringloop beseffen van de ziel, waarbij het mogelijk wordt het uiterste duister bewust te leven en het hoogste licht bewust te betreden; maar de weg die tussen beide fasen ligt blijft nog steeds dezelfde.

❖ *Hoe verliep de transformatie (innerlijk) in de praktijk als oefening? Eerst levenskracht vibreren langs de ruggengraat voordat de menging plaats vindt in het 3^e oog?*

Ja, nou doet u net of dat het derde oog een soort geestelijke cocktailbeker is en dat is toch werkelijk niet het geval. Het derde oog is niets anders dan een klier die vroeger een andere functie heeft gehad, en die op het ogenblik nog belangrijker is voor bepaalde geestelijke en lichamelijke functies dan de wetenschap aanneemt. De oefeningen waren over het algemeen meditatieve oefeningen waarbij men uitging van bepaalde processen; in de alchemie waren dat uit de aard der zaak de alchemistische trappen, dus calcinatie enz., enz. Omdat men elke trap doorloopt en daarbij een bepaald beeld en verwachting heeft, ontstaat een krachtstuwning en omdat men wanneer men een fase bereikt heeft, rusten moet, zakt men weer terug. Maar als men probeert een trap verder te gaan, moet men zich eerst de calcinatie herinneren, om de volgende treden te kunnen bestijgen. Op deze manier ontstaat dus een proces dat vergelijkbaar is met het Chinese methodetje dat ik u beschreven heb, en daarnaast met bepaalde tantische praktijken. Het is vergelijkbaarheid, maar de wijze van benadering is dus een andere.

❖ *Maar in principe vragen wij als aardse mensen graag naar een proces van: hoe werkt het stap voor stap, hoe kunnen we dat nou zelf ook doen? Is het niet mogelijk dat het meer een overlappend idee is van waaruit je gevoelsmatig werkt?*

Kunt u een ander ooit helemaal duidelijk maken wat u voelt? U kunt het benaderen, u kunt het nooit helemaal uitdrukken. Zo is het met deze processen ook. Maar heel eenvoudig gezegd; wanneer u een simpele methode erbij wilt proberen, gebruik die Chinese methode. Haal regelmatig en diep adem, terwijl u zo ontspannen mogelijk zit en stel u die kracht voor. Op het ogenblik dat u en dat is ongeveer iets boven het stuitbeen, die kracht a.h.w. in uzelf voelt, moet u die kracht naar boven dirigeren; u doet dit totdat u het gevoel hebt dat de warmte zich verplaatst – laten we zeggen tot ongeveer het middenrif -, daarna laat u a.h.w. voor uw gevoel die warmte weer zakken en u herhaalt dit een aantal malen. Daarna scheidt u ermee uit. Wanneer u op een gegeven ogenblik het gevoel hebt dat a.h.w. de gloed permanent is, en dus niet meer gebonden is aan het punt van voorstelling, dan kunt u proberen om het verder omhoog te brengen. Dat is de eenvoudigste methode. U voelt zelf aan, u voelt dat gewoon van binnen aan: he nu kan ik verder. Maar zodra u zich afvraagt: kan ik verder, kunt u al niet verder. Begrijpt u wat ik bedoel? Want dan gaat u erover nadenken en wilt iets. Maar het

eerste gevoel wat opkomt, is een besef. Dat besef is niet rationeel, maar ontstaat door een zeg maar weerkaatsingsproces van de energie in uzelf en de wijze waarop ze zich beweegt naar uw zenuwstelsel, uw gevoel, maar daarnaast of zelfs meestal tot aan bepaalde geestelijke elementen die in de stof geprojecteerd zijn. Het spijt me dat ik geen betere aanwijzingen kan geven. Ik mag u alleen een raad geven erbij: wanneer u het probeert, ga de eerste paar malen in geen geval verder dan tot iets boven de nieren, iets boven de nierstreek, langs de ruggengraat. Als u dat doet, dan zult u ontdekken dat een zekere beheersbaarheid ontstaat; hebt u die, klim dan langzaam hoger want uiteindelijk komt u dan terecht ongeveer, zeg maar, onder het hart. Maar als je daar die energie zonder nadenken naar toe jaagt, kun je het hartritme aanmerkelijk storen. Het is wel niet dodelijk maar wel erg onaangenaam.

❖ *Is steravond eigenlijk een transformatieproces? Zo ja, waarom dan?*

Het is geen transformatieproces voor de aanwezigen. Het is voor de aanwezigen een tijdelijk opgenomen worden in een eenheid al dan niet beseft; naarmate de overgave aan die eenheid groter is, wordt een grotere eenheid ervaren met krachten die niet zichtbaar aanwezig zijn. Er ontstaat dus een grotere harmonie, maar ze blijven zichzelf, ze worden niet getransformeerd. Ze worden alleen vaak sterker gemaakt in datgene wat ze zijn. Voldoende?

❖ *Is het volgende een aanvaardbare definitie van alchemisten: mensen die een zeer hoog ontwikkeld bewustzijn hebben en d.m.v. spirituele manipulatie en communicatie met atoomstructuren in staat waren lood in goud te veranderen, nadat ze zichzelf zodanig gezuiverd hadden dat ze hun lager menszijn in een hoger menszijn hadden getransformeerd?*

Ja, daar hoor ik bij de Goldkreuzer praten hé. Ik ben het met de definitie niet geheel eens, omdat er veel alchemisten zijn geweest die alles behalve hoog waren. In een bepaald stadje in Bohemen was bijvoorbeeld zelfs een hele straat, die noemden ze de goldstrasse, daar zaten alle goudmakers naast elkaar en ze kregen van de vorst in kwestie voldoende geld en middelen. Totdat bleek dat ze er niet slaagden en dan kregen ze een rustplaats: eeuwig. Ik wil maar zeggen je kunt niet zeggen: alchemisten, want dan moeten we er alles bij betrekken. We kunnen wel zeggen: de ware alchemist is een mens die in zich geleerd heeft de edelste krachten die in hem kunnen bestaan naar voren te brengen en daardoor trap voor trap zich bewuster wordt, zowel van zijn wereld, als van de kosmische krachten waarmee hij verbonden is. Dan hebt u volkomen gelijk en hoeft u er niets bij te zeggen over atomen e.d., want dit is dan voor de alchemist een bijkomstigheid. De ware alchemist maakt alleen goud als hij geld nodig heeft om te eten.

❖ *Welke klankwering gebruik je bij welke krachtsopbouw?*

Als u de tijd heeft om daar eens een afzonderlijke lezing aan te besteden zal ik er met genoegen over spreken. Er zijn hier zoveel verschillende mogelijkheden: ik wil u eraan herinneren dat wanneer we alleen al aan een 64-bladig chakrum bezig zijn, we niet alleen te maken hebben met 64 klanken, maar dat we dan bovendien nog te maken hebben met elke combinatiemogelijkheid ervan. En dan kom je aan een enorm aantal, geloof me. Je kunt alleen zeggen: ja, een klank moet aangepast zijn aan dat wat je wilt. Als je iemand wilt roepen dan roep je: heeee (hard en kort). Maar als je iemand op wilt roepen dan zeg je: he-e-e-e-e- (zachter en langzamer). Dan heb je heel wat anders. Dan is de klank op zichzelf niet zo zeer verschillend, maar de trilling wel. Ik hoop dat ik het daarbij mag laten anders zou het me v-e-e-l te ver moeten voeren.

❖ *Heeft het feit dat iemand belangstelling heeft voor bepaalde oefeningen die uiteindelijk tot transformatie kunnen leiden, een oorzaak in een vroeger leven, of kan men als beginnening deze ontwikkeling volbrengen door middel van zelfdiscipline?*

Iedereen kan in theorie deze oefeningen volbrengen, mits de persoonlijkheid stoffelijk een voldoende beheersbaarheid op kan brengen en geestelijk een voldoende bereiking aanwezig is om de eenheid als begerenswaardig te zien. Het heeft dus niet te maken met uw voorgaande incarnaties, maar ze kunnen er wel op van invloed zijn. Het heeft zeer zeker wat te maken met hetgeen u geestelijk beleeft tussen de incarnaties, het zwarte moment dat ligt tussen overlijden en geboorte, bij wijze van spreken. Daarbij is het aantal malen dat u geïncarneerd bent geweest verder van weinig of geen belang.

❖ *Heeft een ionisator, bijv. de Mountain Breeze Ionisator, een positief effect middels negatieve ionen op onze levensenergie en de opname daarvan?*

Nou nee, dat niet, maar het heeft wel een ander voordeel en dat is nl.: ozon is een bijzondere vorm van zuurstof en heeft de neiging om de aantasting van de zuurstofrijkdome, die er normaliter in de lucht is, voor een groot gedeelte ongedaan te maken. Het verteert dus a.h.w. de onzuiverheden in de atmosfeer en geeft daarnaast ook over het algemeen een hogere statische lading, welke voor het zenuwstelsel aanmerkelijk beter pleegt te zijn.

❖ *Hoe zijn iemands negatieve of depressieve gedachten te transformeren?*

Als je ze hebt kun je ze niet transformeren, behalve naar een grotere wanhoop. Het is dus verstandiger om wanneer je een dergelijke gedachte hebt, een positieve gedachte te zoeken die voor jou zo belangrijk is dat je hem er tegenover kunt stellen. Transformeer dan die positieve gedachte tot een gevoel van verbondenheid met positieve waarden en het negatieve verdwijnt dan wel.

❖ *Als je in dans de ervaring hebt leren kennen van loskomen van je lichaam, kan dan de volgende stap zijn: het objectief kijken naar jezelf, haast in een tweedeling van bewustzijn, van beheersing en van observatie, terwijl je danst?*

Dat zou inderdaad een ideale ontwikkeling zijn, omdat je daarmee zover bent gekomen dat de dans enerzijds een lichamelijke beheersingstechniek uitdrukt, maar gelijktijdig een overzicht van de techniek en de betekenis ervan gewonnen wordt, waardoor het mogelijk wordt harmonische aspecten in de dans duidelijker uit te drukken en gelijktijdig daardoor je innerlijke verbondenheid met andere of hogere werelden eveneens duidelijker te ervaren.

❖ *Wanneer je je in een roes bevindt, op welk bewustzijnsniveau bevindt je je dan?*

Ja, dat is nou ongeveer om te vragen: als je in de lift stapt, waar ga je dan naar toe? Het kan naar boven zijn, het kan naar beneden zijn. Een roes is een soort lift; als de beheersing, de beheersingsbeperking – zou ik haast zeggen – die de maatschappij je oplegt, in de roes voor een deel wegvalt, dan komt de werkelijke persoonlijkheid meer naar voren. Maar waar ben je mee bezig? Ben je bezig met geestelijke zaken, dan wordt je je ongetwijfeld van allerhande geestelijke krachten en mogelijkheden en werkingen bewuster. Maar als je toevallig net bezig bent met al die ellendelingen die met jou de aarde delen, ja, dan ben ik bang dat het ontaardt in een zekere strijdlustige depressie, welke over het algemeen overgaat in een enorme kater. Daarom begrijp ik ook dat er zoveel mensen zijn die katten eigenlijk niet erg sympathiek vinden; die mensen hebben te veel een kater gehad en dan geven ze poes de schuld ervan.

Maar goed vrienden, ik heb geprobeerd de schriftelijke vragen zo goed mogelijk te beantwoorden. Er zijn vragen bij gesteld die iets te ver gingen, als u het mij vraagt, omdat ze een totaal ander gebied aansneden. Ik heb geprobeerd er zo veilig mogelijk langs heen te zeilen en u toch de antwoorden te geven die u binnen het kader van deze lezing mocht verwachten. Voordat ik nou afscheid neem zou ik nog een paar woorden willen zeggen:

Er is een kracht, die Al omvat.

Ik ben deel van de ene kracht die Al omvat,

Zo ben ik, zij het niet bewust, de kracht die Al omvat.

De kracht die Al omvat leeft in al wat er bestaat.

Ik die deel ben van de kracht die Al omvat,

Ben dus deel van al wat er bestaat.

Door mijzelf te zijn uit ik de kracht die in Al bestaat.

Laat mij dan mijzelf zijn,

Maar beleven de kracht die in Al bestaat,

Opdat ik beter mijzelf kan zijn,

Opdat ik meer bewust deel kan zijn van de kracht die in Al bestaat,

Tot de kracht in mij wordt, al wat bestaat,

En ik besef waarom ik ben.

Laat al wat ik droom en denk en doe

Worden tot iets wat voortkomt uit de kracht die in Al bestaat.

Laat al wat uit mij voortvloeit,
Gebonden zijn aan de kracht die in Al bestaat.
Laat door mij werken de kracht die in Al bestaat.
Zo ben ik voertuig,
Deel ook tegelijk van dat wat onomschrijfbaar is,
En zal de kracht in mij zich manifesteren,
Totdat ik weet dat niet ikzelf deze kracht ben,
Maar dat dit is mijn beseffen en de kracht die in Al bestaat.

- Dat is niet van mij. Dat is van een oude alchemist. -
U bent zeker deel van een kracht die overal in bestaat
Deel van de ene kracht zijn wij,
Door ons werkt de ene kracht.
De onnoembare heeft in ons gestalte gekregen.
Onze wereld, ons lot, ons beleven zijn deel van de kracht.
Laat ons dan de kracht in onszelf ervaren
En laat de kracht ons leren te zijn de juiste uiting,
Maar vooral: het juiste beleven,
Omdat daaruit geboren wordt
De eenheid die alle eenzaamheid verdrijft,
Die alle persoonlijkheid samenvoegt
Tot een grootheid die onnoembaar is.

Ontsteek het vuur en ga de processen na, ook wanneer de verstening, de verrotting, deel uitmaken van het proces, want slechts zo kan in ons de Steen der Wijzen geboren worden die in feite is: de eenheid met de kracht en daardoor de uiting van de Al-kracht, ook door dat ene deel ervan dat wij soms zijn.

En dat is van mij.

Dan zou ik u verder alleen nog willen bedanken voor uw gehoor, uw aanwezigheid, en de hoop uitspreken dat u begrepen hebt, althans iets begrepen hebt, van alles wat ik u geprobeerd heb te leren. Soms zijn mijn woorden wat vaag geweest, dat weet ik, maar achter de feiten schuilen de gevoelens en achter de gevoelens pas schuilt de werkelijkheid. De alchemist is de mens die zoekt achter de feiten en gevoelens naar de werkelijkheid die nooit veranderd. Laat ons althans in dat opzicht alchemisten zijn.

Ik dan u voor uw aandacht.

Goedenavond.